

Ἐν Παρίσι τοῖς ἡμ. 24 / Μαγ. 1857

Σεβαστέ μου, Προυσιασὶά Κύριε Μαζίουε,

Ἐνδυμούμενος πάντοτε μετὰ μεγάλης εὐ-
χαριστήσεως ἤν' ἐσσχάτῃ ἐκείνῃ διαμονῇ ἑαυτοῦ
Παρίσια, ἠνέχθησα σπουδαίῃς τὰ ἐρευνήσω τὰ κατ' ὑμᾶς
ἂν' ἐσσομένης μόλις κατὰ τοῦ Σεπτεμβρίου
μῆνα εἰς Παρίσι, διὰ ἡμετέρεσσι ἄλλοι τοῦδε τὰ
σπουδαίωσιν ἤν' ἐπιθυμία μου, καὶ τὰ εὐ-
φράσω εἰς ὑμᾶς ὅσον ἠνέχα εἶμαι εὐτυχῆς τὰ
διακρίνω καὶ μακρύνει τὰς φρονιμὰς ὑμῶν
σχέσεις

Σέβομαι, Κύριέ μου, πάντας τοὺς ἐνδοξοὺς
ἀνωριολογίας, οἷον, διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ
ἐν γενναίων αὐτῶν φρονημάτων, ἐπιδιχνού

πάντοτε τό στήρυγμα τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος,
 πρὸς ἣν ὅσῳ ἂν περιστρέφεται ἡν ἀσχολοῦν ἀφυσίων
 μου καὶ ἀγάπην. Τεωρῶ δὲ ὡς εὐλόγημα καὶ
 ἀποσομαῶς τὰ περιστρέφω αὐτοῦς.

ἔχουσιν, κοῦρε μου. ὅτι δὲ ἐπιλύχω τῆς
 μετὰ τῆς μου ἐπινομίας τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ
 λοιποῦ εἰς συνεχῆ ἀλληλογραφίαν, καὶ τὰ μαρνά-
 να δι' ὧν τὰ ἀναφερόμενα εἰς ἣν πραγμα-
 τικὴν ἀπόδοσιν καὶ εὐχμερίαν τοῦ ἐχθρικοῦ
 ἔδους.

καὶ εὖλο εἰς παρακαλῶ τὰ γάβρε, ὡς
 δῶγμα τῆς βαθείας ὑποχρήσεως μου καὶ φιλίας
 πρὸς ὑμᾶς. Μένω δε

ἐς φίλος καὶ δοῦλός εἰς

ἐκζητήτης